

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Petra Černého, Ph.D., a soudců Mgr. Ladislava Vaško a Mgr. Radima Kadlčáka ve věci

žalobce: J. H., narozený „X“,
bytem „X“,
zastoupený advokátem JUDr. Radkem Bechyně,
sídlem Legerova 148, 280 02 Kolín,

proti

žalovanému: Krajský úřad Ústeckého kraje,
sídlem Velká Hradební 3118/48, 400 02 Ústí nad Labem,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 2. 11. 2018, č. j. 4701/DS/2018,
JID: 172519/2018/KUUK/Pan,

takto:

I. Žaloba se **zamítá**.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou podanou v zákonem stanovené lhůtě prostřednictvím svého právního zástupce domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 2. 11. 2018, č. j. 4701/DS/2018, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí Magistrátu města Ústí nad Labem, správního odboru, oddělení registru řidičů (dále jen „správní orgán prvního stupně“), ze dne 8. 1. 2018, č. j. MMUL/SPO/RŘ/54264/2017/ZuP-27, ev. č. 4500/2018,

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

(K.ř.č. 1 - rozsudek)

jímž byly podle § 123f odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“) zamítnuty námitky žalobce proti záznamu bodů v jeho evidenční kartě řidiče jako nedůvodné a provedený záznam dvanácti bodů ke dni 19. 7. 2017 byl potvrzen. Současně žalobce navrhl, aby soud zrušil i prvostupňové rozhodnutí a zároveň se domáhal toho, aby soud uložil žalovanému povinnost nahradit žalobci náklady soudního řízení.

Žaloba

2. V žalobě žalobce uvedl, že žalovaný nepřihlédl k rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje ze dne 24. 4. 2014, č. j. MSK 49924/2014, jež žalobce přiložil k odvolání. Z uvedeného rozhodnutí mělo plynout, že běžnou praxí odvolacího správního orgánu v řízení o námitkách proti provedenému záznamu bodů v bodovém hodnocení řidiče je i posouzení jednotlivých podkladů (rozhodnutí v blokových řízeních) z hlediska jejich způsobilosti pro záznam bodů. Na podporu svého závěru, že jde o ustálenou praxi, žalobce dále poukázal i na rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje ze dne 22. 10. 2014, č. j. MSK 126113/2014, a ze dne 12. 11. 2014, č. j. MSK 121761/2014, a též na rozhodnutí Městského úřadu Písek ze dne 19. 1. 2015, č. j. MUPI/2014/34902/CH-nám.BH/3. Uvedl, že zásada legitimního očekávání by se měla uplatnit nejen v rámci jednoho správního orgánu, ale též na úrovni rozhodování krajských úřadů, a to tak, že by i zde měla existovat ustálená praxe při posuzování obdobných věcí.
3. Dále žalobce uvedl, že oznámení policie o spáchání přestupku nemůže být dostatečným podkladem pro zápis bodů do evidenční karty řidiče, kterým může být jedině rozhodnutí. Přestože je blokové řízení specifickým druhem řízení, nelze pominout nedostatky v podobě nedodržení požadavků, které zákon na rozhodnutí v blokovém řízení klade. Žalobce poukázal na rozhodnutí v blokových řízeních série HG/2014, č. bloku G 1498901, série GF/2013, číslo bloku F 0832677, která nesplňují podmínku dostatečné individualizace skutku. Z rozhodnutí by měly být patrné údaje o osobě přestupce (žalobce), místu a době spáchání přestupku, mělo by být zřejmé, čeho se měl přestupce dopustit a jakou zákonnou povinnost svým jednáním porušil. Za chybnou označil argumentaci, že přestupce dal svým podpisem souhlas se způsobem projednání přestupku a se správností daného rozhodnutí. Za správnost rozhodnutí správního orgánu neodpovídá přestupce.
4. Žalobce podotkl, že rozhodnutí není způsobilé pro zápis bodů zejména v případech, kdy z něj není zřejmé, že přestupce porušil určitou povinnost. O nezpůsobilý podklad pro zápis bodů se jedná i tehdy, pokud z rozhodnutí není zřejmé, kde a kdy mělo ke spáchání přestupku dojít, přičemž uvedené nedostatky nelze zhojit strohými a zkratkovitými formulacemi, k čemuž žalobce poukázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 8. 2014, č. j. 4 As 127/2014-39. Údaje v rozhodnutí by rovněž měly být uvedeny čitelně, srozumitelně a přehledně tak, aby rozhodnutí bylo přezkoumatelné.
5. Dále žalobce popsal vady jednotlivých podkladů pro záznam bodů do registru řidičů, konkrétně pokutových bloků ze dne 19. 7. 2017, 1. 10. 2016, 22. 4. 2016, 19. 1. 2016 a 25. 9. 2015. Vznesené námitky byly u všech pokutových bloků v zásadě totožné. Žalobce poukazoval na následující pochybení.

Shodu s prvopisem potvrzuje **Error! Reference source not found.**

6. Nejdříve uvedl, že v kolonkách 1 až 4 pokutových bloků není přesně zjištěna osoba přestupce. Údaje jsou částečně nečitelné a chybí zde rodné číslo a datum narození. Nedostatečné je i ověření totožnosti přestupce.
7. V kolonce 5 není přesně zjištěna doba spáchání přestupku. Údaje o datu a času spáchání přestupku nejsou uvedeny nebo jsou nečitelné nebo nejsou uvedeny kompletně. Dále není jednoznačně stanovené místo spáchání přestupku. Název obce je neúplný, resp. je uveden v nesrozumitelné zkratce, což platí i pro název ulice, na které mělo k přestupkovým jednáním dojít. Z popisu přestupkových jednání nevyplývá jednoznačná skutková podstata, ani porušení s tím související zákonné povinnosti. Právní kvalifikace předmětné povinnosti chybí nebo je zapsaná ve zkratkovitém zápisu, přičemž není zjevné, o jakou konkrétní právní normu se jedná, neboť ze zápisu sice vyplývá porušení uvedeného paragrafu zákona o silničním provozu, nikoli však konkrétní bod či písmeno.
8. V kolonce 6 je uvedena právní kvalifikace přestupkového jednání toliko zkratkovitě a vyplývá z ní pouze označení paragrafu konkrétní právní normy, nikoli ostatní body, což zejména u právní kvalifikace protiprávního jednání žalobce označil za značnou vadu. Dále namítal, že provedený zápis znemožňuje posouzení oprávněnosti uložené sankce, neposkytuje jednoznačný odkaz na právní kvalifikaci domnělého protiprávního jednání a údaje v této kolonce jsou při své vágnosti a neodbornosti zápisu také částečně nečitelné.
9. V kolonce 7 není zcela zřetelná výše uložené sankce (číslem i slovy), a není tak možné ověřit, zda spolu uvedené údaje korespondují. Údaj o výši sankce chybí, či není úplný.
10. V kolonkách 8 až 9 není jednoznačně zaznamenáno místo, kde bylo napadené rozhodnutí vydáno a nelze přezkoumat, zda jsou uvedeny veškeré požadované údaje o oprávněné osobě, která měla rozhodnutí vydat, a to včetně jejího podpisu. Rovněž data vyhotovení a převzetí rozhodnutí žalobcem jsou uvedena tak, že znemožňují přezkoumatelnost rozhodnutí, není z něj zřetelný ani podpis žalobce, jenž prokazuje souhlas s projednáním přestupku v blokovém řízení.

Vyjádření žalovaného k žalobě

11. Žalovaný na výzvu soudu předložil správní spis a písemné vyjádření k žalobě, v němž zrekapituloval průběh správního řízení. K námitce, že se nezabýval rozhodnutím Krajského úřadu Moravskoslezského kraje, uvedl, že odvoláním žalobce se zabýval velmi podrobně a ve svém rozhodnutí vyjádřil, že s právními názory jiných správních orgánů prvního a druhého stupně se neztotožňuje, z důvodu existence specifík jednotlivých případů. Žalovaný konstatoval, že žalobce pro odvolání používá formulářová podání bez jakékoliv znalosti konkrétních případů, a proto jsou předmětné námitky vždy velice zevšeobecněné, k čemuž poukázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 8. 2009, č. j. 9 As 96/2008-44. Uvedl, že vždy ověřuje, zda oznámení, které bylo podkladem pro záznam bodů v registru řidičů, plně odpovídá skutečností uvedeným v rozhodnutí nebo v dokladu o blokové pokutě, k čemuž odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 11. 2011, č. j. 5 As 76/2010-59. Doplnil, že hlediska, z nichž je třeba podklady pro zápis bodů do registru řidičů zkoumat, jsou uvedena v rozsudcích Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 9. 2012, č. j. 7 As 94/2012-20, a ze dne 28. 8. 2014, č. j. 4 As 127/2014-41, a v rozsudku Nejvyššího soudu ze dne 12. 4. 2001, sp. zn. 21 Cdo 776/2000.

Shodu s prvopisem potvrzuje **Error! Reference source not found.**

12. Žalovaný sdělil, že všechny předmětné pokutové bloky jsou čitelné, mají jednoznačný slovní projev a jsou způsobilé pro zápis bodů do registru řidičů. Žalovaný uvedl, že obsahové náležitosti pokutových bloků vyplývají z povahy blokového řízení, jak je stanovena § 84 a § 85 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o přestupcích“), přičemž strohé a zkratkovité formulace jsou v takovém případě přípustné, nejsou-li zaměnitelné. Žalovaný zdůraznil, že žalobcem namítané bloky č. G 1498901, č. F 0832677 a č. C 1404971 obsahují všechny žalobcem vyjmenované informace, tedy údaje o osobě přestupce, místo a dobu spáchání přestupku, popis přestupkového jednání, jeho kvalifikaci podle konkrétního ustanovení zákona a údaj o tom, jaká zákonem stanovená povinnost byla porušena.
13. K pokutovému bloku ze dne 19. 7. 2017, série AB/2017, číslo B 0027142, žalovaný uvedl, že žalobní body týkající se tohoto příkazového bloku jsou neopodstatněné a právní kvalifikaci přestupkového jednání lze jednoznačně určit. Žalobci byla dne 19. 7. 2017 uložena pokuta ve výši 2 500 Kč za přestupek dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 2 zákona o silničním provozu, kdy odkaz na toto ustanovení spolu s popsáním přestupkovým jednáním postačuje k individualizaci právního jednání tak, aby nemohlo být zaměněno s jiným skutkem. Jednoznačně lze také určit místo spáchání přestupku. Dodal, že pokutový blok obsahuje údaje o osobě přestupce, místu a době spáchání přestupku, popis přestupkového jednání, jeho kvalifikaci podle konkrétního ustanovení zákona a údaj o tom, jaká zákonem stanovená povinnost byla porušena.
14. K pokutovému bloku ze dne 1. 10. 2016, série JK/2015, číslo K 0190396, žalovaný uvedl, že popis přestupkového jednání vede k jednoznačnému závěru, jakého přestupku se žalobce dopustil, kde byl spáchán, v jakou dobu, jakým individualizovaným jednáním a jaké konkrétní ustanovení zákona bylo porušeno a za jaké přestupkové jednání byl žalobce pokutován. Kopie pokutového bloku je čitelná a dobře viditelná. V daném případě je zřejmé, že žalobce překročil nejvyšší dovolenou rychlost v obci o 12 km/h, když mu byla po odečtu odchylky rychloměru naměřena rychlost 62 km/h. Konstatoval, že pokutový blok obsahuje označení řidiče jménem, příjmením, rodným číslem, místem pobytu a ve spojení právní kvalifikace přestupkového jednání a označení konkrétní osoby je přestupce jednoznačně identifikován, včetně konkrétního spáchání přestupku. Rovněž z něj vyplývá, že žalobci byla uložena bloková pokuta ve výši 500 Kč a byl vydán blok na pokutu na místě nezaplacenou, který žalobce řádně podepsal a je na něm vidět datum jeho vydání, včetně údajů o oprávněné osobě a její podpis.
15. K pokutovému bloku ze dne 22. 4. 2016, série JL/2015, číslo L 0531697, žalovaný obdobně uvedl, že popis přestupkového jednání vede k jednoznačnému závěru, jakého přestupku se žalobce dopustil, kde byl spáchán, v jakou dobu, jakým individualizovaným jednáním a jaké konkrétní ustanovení zákona bylo porušeno a za jaké přestupkové jednání byl žalobce pokutován. Uvedení právní kvalifikace vede k jednoznačnému závěru, jakého jednání se kdo dopustil, neboť v uvedeném ustanovení je vymezena pouze jedna povinnost a jedna osoba povinná. Rovněž z něj vyplývá, že žalobci byla uložena bloková pokuta ve výši 100 Kč a byl vydán blok na pokutu na místě nezaplacenou, který žalobce řádně podepsal a je na něm vidět datum jeho vydání, včetně údajů o oprávněné osobě a její podpis. K nedostatečnému označení data přestupku uvedl, že den spáchání přestupku je jednoznačně určen, neboť v popisu skutku je označen čas spáchání přestupku a v pokutovém bloku je uvedeno datum uložení pokuty na místě a taktéž je uvedeno totožné datum podpisu přestupcem. Na podporu své argumentace odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 5. 2013, č. j. 4 As 8/2013-27.

Shodu s prvopisem potvrzuje **Error! Reference source not found.**

16. K pokutovému bloku ze dne 19. 1. 2016, série JK/2015, číslo K 0166445, žalovaný uvedl, že popis přestupkového jednání vede k jednoznačnému závěru, jakého přestupku se žalobce dopustil, kde byl spáchán, v jakou dobu, jakým individualizovaným jednáním a jaké konkrétní ustanovení zákona bylo porušeno a za jaké přestupkové jednání byl žalobce pokutován. Kopie pokutového bloku je čitelná. Uvedení právní kvalifikace vede k jednoznačnému závěru, jakého jednání se kdo dopustil, neboť v uvedeném ustanovení je vymezena pouze jedna povinnost a jedna osoba povinná. Konstatoval, že pokutový blok obsahuje označení řidiče jménem, příjmením, rodným číslem, místem pobytu a ve spojení právní kvalifikace přestupkového jednání a označení konkrétní osoby je přestupce jednoznačně identifikován, včetně konkrétního spáchání přestupku. Rovněž z něj vyplývá, že žalobci byla uložena pokuta ve výši 500 Kč a že žalobce blok řádně podepsal.
17. K pokutovému bloku ze dne 25. 9. 2015, série GD/2014, číslo D 1774888, žalovaný uvedl, že popis přestupkového jednání vede k jednoznačnému závěru, jakého přestupku se žalobce dopustil, kde byl spáchán, v jakou dobu, jakým individualizovaným jednáním a jaké konkrétní ustanovení zákona bylo porušeno a za jaké přestupkové jednání byl žalobce pokutován. Kopie pokutového bloku je čitelná a dobře viditelná. V daném případě je zřejmé, že žalobce překročil nejvyšší dovolenou rychlost v obci o 11 km/h, když mu byla po odečtu odchylky rychloměru naměřena rychlost 61 km/h. Konstatoval, že pokutový blok obsahuje označení řidiče jménem, příjmením, rodným číslem, místem pobytu a ve spojení právní kvalifikace přestupkového jednání a označení konkrétní osoby je přestupce jednoznačně identifikován, včetně konkrétního spáchání přestupku. Rovněž z něj vyplývá, že žalobci byla uložena bloková pokuta ve výši 500 Kč a vydán blok na pokutu na místě nezaplacenou, který žalobce řádně podepsal a je na něm vidět datum jeho vydání, včetně údajů o oprávněné osobě a její podpis.
18. Závěrem uvedl, že všechny pokutové bloky obsahují náležitosti požadované zákonem a jsou řádnými podklady pro záznam bodů.

Posouzení věci soudem

19. O žalobě soud rozhodl v souladu s § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“) bez jednání, neboť žalobce s tím výslovně souhlasil a žalovaný nesdělil soudu do dvou týdnů od doručení výzvy svůj nesouhlas s takovýmto projednáním, ačkoli byl ve výzvě výslovně poučen, že nevyjádří-li se v dané lhůtě, má se za to, že souhlas s rozhodnutím bez jednání byl udělen.
20. Napadené rozhodnutí žalovaného soud přezkoumal v řízení podle části třetí hlavy druhé prvního dílu s. ř. s., který vychází z dispoziční zásady vyjádřené v § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 větě druhé a třetí a v § 75 odst. 2 větě první s. ř. s. Z této zásady vyplývá, že soud přezkoumává zákonnost rozhodnutí správního orgánu pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během dvouměsíční lhůty po oznámení napadeného rozhodnutí ve smyslu § 72 odst. 1 věty první s. ř. s. Povinností žalobce je proto tvrdit, že rozhodnutí správního orgánu nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení, a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec žalobních bodů musí soud přihlídnout toliko k vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu nebo které vyvolávají nicotnost napadeného rozhodnutí podle § 76 odst. 2 s. ř. s. Takové nedostatky však v projednávané věci nebyly zjištěny.

Shodu s prvopisem potvrzuje **Error! Reference source not found.**

21. Na tomto místě soud předesílá, že po přezkoumání skutkového a právního stavu a po prostudování obsahu předloženého správního spisu dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
22. Nejprve se soud zaměřil na námitku nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí, kterou žalobce spatřoval v tom, že žalovaný nerefletoval odvolací důvody a nezabýval se předloženými důkazními prostředky. Těmto námitkám soud nepřisvědčil. V této souvislosti žalobce poukazoval na rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje ze dne 24. 4. 2014, č. j. MSK 49924/2014 (a další podobná výše uvedená rozhodnutí), ze kterého je podle žalobce zřejmé, že se tento odvolací orgán zabýval kvalitou jednotlivých rozhodnutí v blokových řízeních a označil je za nezpůsobilá pro provedení záznamu bodů v bodovém hodnocení řidiče. Poukázal i na rozhodnutí Městského úřadu Písek, který rozhodoval obdobně. Soud pečlivě prostudoval odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí a shledal, že žalovaný v něm řádně vypořádal všechny odvolací námitky, a to včetně námitky poukazující na zmíněná rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje a rozhodnutí Městského úřadu Písek. K těmto rozhodnutím žalovaný na straně 9 napadeného rozhodnutí výslovně uvedl, že jak správní orgán prvního stupně, tak i žalovaný je vázán při svém rozhodování především zákony a jinými právními předpisy, případně soudní judikaturou. Nepřísluší mu proto opírat svá rozhodnutí o rozhodnutí jiných krajských úřadů, neboť každý případ má svá specifika. Žalovaný dále v odůvodnění na str. 7 napadeného rozhodnutí konstatoval, že nezbytnou podmínkou pro provedení záznamu bodů je dostatek relevantních údajů v pokutovém bloku, které umožňují podřazení konkrétního protiprávního jednání pod příslušnou položku přílohy k zákonu o silničním provozu. Na základě doložených pokutových bloků žalovaný dospěl k závěru, že protiprávní jednání žalobce jsou popsána dostatečně a jednoznačně. Podotkl, že při projednávání přestupku na místě se nejedná o klasické správní řízení, na jehož konci je vydáno správní rozhodnutí, které musí mít náležitosti dané správním řádem, ale jedná se o zkrácené řízení, které umožňuje orgánu, který je vede, uvést porušení příslušných ustanovení zákona tak, jak mu to umožňuje formát pokutového bloku. Na základě těchto základních údajů pak příslušný orgán policie vypracuje oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení, na jehož základě správní orgán zaznamená stanovený počet bodů. Z uvedeného podle názoru zdejšího soudu jednoznačně vyplývá, že se žalovaný s námitkou upozorňující na odlišnou rozhodovací praxi Krajského úřadu Moravskoslezského kraje i Městského úřadu Písek řádně vypořádal, přičemž ve své argumentaci reagoval na žalobcem předložená rozhodnutí a zároveň zodpověděl i námitky zpochybňující způsobilost pokutových bloků jako podkladů pro záznam bodů. Soud tedy dospěl k závěru, že napadené rozhodnutí je přezkoumatelné.
23. Dle soudu je mezi účastníky sporný zejména rozsah přezkumu, který má učinit správní orgán rozhodující o námitkách proti záznamu bodů ve vztahu k pokutovým blokům coby pravomocným rozhodnutím jiného správního orgánu. Ze skutečnosti, že pokutový blok je rozhodnutím, vyplývá, že musí splňovat určité náležitosti. Jestliže některé z těchto náležitostí chybí, může to v hraničních případech vést až k vyslovení nicotnosti správního aktu. Míra přezkumu nicméně vyplývá z charakteru řízení o zápisu bodů do registru řidičů.
24. Soud připomíná, že bodový systém zavedený zákonem o silničním provozu obecně spočívá v tom, že řidičům motorových vozidel jsou za vybrané přestupky a trestné činy proti bezpečnosti provozu na pozemních komunikacích zaznamenávány „trestné“ body do určité výše, jež jsou podle aktuální judikatury (srov. usnesení rozšířeného senátu Shodu s prvopisem potvrzuje **Error! Reference source not found.**

Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 9. 2015, č. j. 6 As 114/2014-55, publ. pod č. 3339/2016 Sb. NSS) považovány za trest ve smyslu čl. 40 odst. 6 Listiny základních práv a svobod. V praxi to znamená, že za spáchaný přestupek nebo trestný čin bude řidiči uložena sankce podle zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich nebo podle zákona o silničním provozu, případně trest za spáchaný trestný čin, a zároveň ještě, půjde-li o vybraný přestupek nebo trestný čin spadající do systému bodového hodnocení, mu bude zaznamenán stanovený počet bodů. Při dosažení nejvyššího stanoveného počtu bodů pozbývá řidič odbornou způsobilost k řízení motorových vozidel a s tím i řidičské oprávnění. Zákon v příloze upravuje taxativní výčet protiprávních jednání a počet bodů, který za tato jednání bude zaznamenán. Počet bodů za určité jednání je stanoven fixně, a tudíž při záznamu bodů nelze uplatnit správní uvážení ohledně počtu bodů, které budou zaznamenány, a stejně tak nelze zaznamenat body za jednání, které není v příloze uvedeno (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 3. 2012, č. j. 5 As 118/2011-103).

25. Z uvedeného popisu řízení o námitkách současně vyplývá zásadní rozdíl mezi tímto řízením a řízeními o přestupcích, na základě kterých se body do registru řidičů zaznamenávají. V řízení o jednotlivých přestupcích proti bezpečnosti silničního provozu je projednáváno, zda se stal skutek definovaný zákonem o přestupcích či v jiném právním předpisu jako přestupek a zda byl řidič obviněn z jeho spáchání jeho pachatelem, případně další okolnosti související s naplněním skutkové podstaty přestupku. V řízení o námitkách proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů je předmětem řízení posouzení, zda byl záznam bodů v registru řidičů proveden v souladu se zákonem, tj. zda podkladem pro záznam bylo pravomocné rozhodnutí, zda počet zaznamenaných bodů odpovídá spáchanému přestupku, atd. Předmětu řízení pak odpovídá i výrok rozhodnutí a jeho odůvodnění. Z těchto skutečností je třeba vycházet při podání opravných prostředků, jsou-li zákonem připuštěny. Jak uvedl Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 6. 8. 2009, č. j. 9 As 96/2008-44, v námitkách proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů lze z povahy věci uplatňovat námitky v tom smyslu, že řidič žádný přestupek vůbec nespáchal, přesto mu byly v registru řidičů zaznamenány body, případně že ke spáchání přestupku z jeho strany sice došlo, nicméně byl mu zaznamenán nesprávný (vyšší) počet bodů. Na druhou stranu však již řidič nemůže rozporovat údaje o skutkovém stavu či právní kvalifikaci obsažené v jednotlivých blocích – k tomuto účelu námitkové řízení neslouží. V případě námitek proti zaznamenání bodů tedy může být zkoumáno pouze to, zda byl záznam proveden v souladu se způsobilým podkladem a zda počet připsaných bodů odpovídá bodovému hodnocení stanovenému v zákoně.
26. Na základě shora učiněných závěrů je rovněž možné posoudit charakter oznámení policie o uložení pokuty za přestupek v blokovém řízení podle § 123b odst. 2 zákona o silničním provozu. Oznámení poskytuje správnímu orgánu toliko určitou informaci o věci, nelze však z něj bez dalšího vycházet v případech, jestliže se v řízení vyskytnou pochybnosti o údajích zde zaznamenaných (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 8. 2010, č. j. 5 As 39/2010-46). Správní orgány si proto v rámci přezkumu záznamu bodů v registru řidičů ve sporných případech musí vyžádat pokutové bloky a z nich zjistit, zda oznámení plně odpovídá skutečností uvedeným v pokutovém bloku. Pro samotný akt, na jehož základě byl záznam proveden, přitom platí presumpce správnosti a není na odvolací instanci, resp. soudu, aby se zabývaly jeho zákonností a správností. Pouze v případě, že by tento akt byl zákonem předepsaným způsobem zrušen, musel by správní orgán body z registru odstranit, což by se mělo podle § 156 zákona č. 500/2004 Sb., správní

Shodu s prvopisem potvrzuje **Error! Reference source not found.**

řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), stát usnesením vydaným *ex officio* (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 3. 2012, č. j. 5 As 118/2011-103).

27. Z napadeného rozhodnutí vyplývá, že se žalovaný při vypořádání odvolacích námitek způsobilostí pokutových bloků, které byly podkladem pro záznam bodů, ve výše naznačeném rozsahu zabýval, když uvedl, že správním orgánem byly opatřeny řádně vyplněné pokutové bloky, které byly s oznámeními o uložení pokuty v blokovém řízení porovnány a byla posouzena nejen správnost a oprávněnost zápisu, ale také skutečnost, zda existují relevantní podklady, tedy správní rozhodnutí, na základě kterého bylo možné provést zápis bodů do bodového hodnocení řidiče. Žalovaný na stranách 5 až 7 zkoumal obsah jednotlivých pokutových bloků, přičemž konstatoval, že pokutové bloky obsahují všechny údaje o osobě přestupce, místu a době spáchání přestupku, popis přestupkového jednání, jeho kvalifikaci podle konkrétního ustanovení zákona a údaj o tom, jaká zákonem stanovená povinnost byla porušena. Současně poznamenal, že údaje zaznamenané na všech vyžádaných pokutových blocích odpovídají údajům uvedeným v oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení. Na základě těchto skutečností žalovaný dospěl k závěru, že žalobci byly za uvedená přestupková jednání body zaznamenány správně, a že tedy ke dni 19. 7. 2017 dosáhl počtu 12 bodů v bodovém hodnocení řidiče. Soud proto uzavírá, že žalovaný provedl přezkum pokutových bloků v rozsahu, který vyžadovalo námitkové řízení, a též v rozsahu, který mu právní předpisy umožňovaly.
28. Dále se soud zabýval námitkou, že pokutové bloky ze dne 19. 7. 2017, 1. 10. 2016, 22. 4. 2016, 19. 1. 2016 a 25. 9. 2015 jsou nezpůsobilými podklady pro záznam bodů do bodového hodnocení řidiče, neboť nesplňují zákonné náležitosti. Uvedeným pokutovým blokům žalobce shodně vytýkal, že nebyla přesně zjištěna osoba přestupce, doba a místo spáchání přestupku, právní kvalifikace přestupkového jednání je uvedena zkratkovitě, není zřetelná výše uvedené sankce, není jednoznačně zaznamenáno místo, kde byl pokutový blok vydán, není přezkoumatelné, zda jsou uvedeny veškeré požadované údaje o oprávněné osobě, a že není zřetelný podpis účastníka.
29. Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 4. 9. 2012, č. j. 7 As 94/2012-20, konstatoval, že: *„Blokové řízení je řízením zjednodušeným, ve kterém do značné míry splývá řízení s jeho výsledkem – uložením pokuty. Pokutový blok je svou povahou správním aktem, který závazně deklaruje, že určitá osoba se dopustila konkrétního, individuálně popsaného, jednání, jež naplnilo znaky přestupku, a konstituuje jeho povinnost zaplatit pokutu. Obsahové náležitosti pokutového bloku proto vyplývají zejména z povahy blokového řízení, jak je upravuje zákon o přestupcích, zejména v ust. § 84 a § 85.“* Dále k obsahovým náležitostem pokutových bloků uvedl: *„S rigidní přísností nelze posuzovat pokutový blok ani po obsahové stránce. Při zohlednění specifik blokového řízení je možno přijmout i strohé a zkratkovité formulace, je-li z nich patrné, komu, kdy a za jaký přestupek byla pokuta v blokovém řízení uložena, jak vyžaduje ust. § 85 odst. 4 zákona o přestupcích. Podstatné je, aby konkrétní jednání konkrétní osoby bylo v bloku popsáno natolik jednoznačně a určitě, že nebude zaměnitelné s jiným jednáním. Stane-li se tak pomocí zkratkovitých formulací, jsou-li v kontextu dalších údajů srozumitelné, na způsobilosti bloku být podkladem pro zápis bodů to nic nemění. Proto postačuje uvedení přestupkového jednání zkratkami „jízda bez použití BP“ nebo „pásy“, jsou-li tyto zkratky doplněny odkazem na ustanovení zákona o přestupcích, ve kterém je přestupek specifikován, a na ustanovení zákona o silničním provozu, které přestupce porušil. V daném případě je zřejmé, že stěžovatel se dopustil přestupků tím, že nebyl za jízdy připoután bezpečnostním pásem. Nelze dospět k jinému závěru, než že ke zpochybnění způsobilosti pokutového bloku jako podkladu pro Shodu s prvopisem potvrzuje* **Error! Reference source not found.**

záznam bodů do registru dojde jedině tehdy, nebude-li na pokutovém bloku přestupek jako konkrétní, individualizované jednání vůbec vymezen. V určitých případech se proto lze spokojit i s pouhým ... odkazem na ustanovení zákona o silničním provozu, který stanoví porušenou povinnost, ... [pokud se] jedná o odkaz na dostatečně konkrétní ustanovení zákonů ve spojení s dalšími údaji, které ve svém souhrnu skutek stěžovatele dostatečně konkrétně popisují.“

30. Podle § 85 odst. 4 zákona o přestupcích jsou pověřené osoby povinny prokázat, že jsou oprávněny ukládat a vybírat pokuty v blokovém řízení. Na pokutových blocích vyznačí komu, kdy a za jaký přestupek byla pokuta v blokovém řízení uložena.
31. Pokutovým blokem ze dne 25. 9. 2015, série GD/2014, č. D 1774888, byla žalobci uložena pokuta ve výši 500 Kč za přestupkové jednání popsané slovy: „25. 9. 2015 v 16:40 hod. na silnici I/13 křižovatka Libouchec Tisá jako řidič NA „X“ nerespektoval rychlost v obci 50/64/61, tím porušil ust. § 18 odst. 4 z. č. 361/2000“, přestupek byl kvalifikován podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o silničním provozu a pokutový blok obsahuje i žalobcův podpis. Z obsahu pokutového bloku není pochyb o tom, že žalobce byl dne 25. 9. 2015 pokutován za to, že jako řidič motorového vozidla překročil nejvyšší dovolenou rychlost v obci dle § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu. Tato skutečnost vyplývá jak ze slovního popisu přestupkového jednání, tak z odkazu na příslušné ustanovení zákona o silničním provozu. Z pokutového bloku je rovněž zřejmé, že žalobce se uvedeného jednání dopustil na silnici č. I/13 na křižovatce Libouchec Tisá.
32. Blokem na pokutu ze dne 19. 1. 2016, série JK/2015, č. K 0166445, byla žalobci uložena pokuta ve výši 500 Kč za přestupkové jednání popsané slovy „19. 1. 2016 v 9:00 hod. Děčín, Pivovarská 185/48, poruš. § 6/1a z. č. 361/2000 Sb., během jízdy neužil bezpečnostní pás, „X““, přestupek byl kvalifikován podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu a pokutový blok obsahuje i žalobcův podpis. Z obsahu pokutového bloku není pochyb o tom, že žalobce byl dne 19. 1. 2016 pokutován za to, že jako řidič motorového vozidla porušil povinnost uvedenou v § 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu, tj. nebyl za jízdy připoután bezpečnostním pásem. Tato skutečnost vyplývá jak ze slovního popisu přestupkového jednání, tak z odkazu na příslušné ustanovení zákona o silničním provozu. Z obsahu pokutového bloku je též zřejmé, že žalobce se přestupku dopustil za jízdy a na pozemní komunikaci, neboť tato skutečnost není s ohledem na použitou právní kvalifikaci přestupku sporná.
33. Pokutovým blokem ze dne 22. 4. 2016, série JL/2015, č. L 0531697, byla žalobci uložena pokuta ve výši 100 Kč za přestupkové jednání popsané slovy: „21.50 hodin Děčín Uhelná, § 6/1a z. č. 361/2000 Sb., nebyl za jízdy připoután bezpečnostním pásem, RZ „X““, přestupek byl kvalifikován podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu a pokutový blok obsahuje i žalobcův podpis. Z obsahu pokutového bloku není pochyb o tom, že žalobce byl dne 22. 4. 2016 pokutován za to, že jako řidič motorového vozidla porušil povinnost uvedenou v § 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu, tj. nebyl za jízdy připoután bezpečnostním pásem. Tato skutečnost vyplývá jak ze slovního popisu přestupkového jednání, tak z odkazu na příslušné ustanovení zákona o silničním provozu. Z obsahu pokutového bloku je též zřejmé, že žalobce se přestupku dopustil za jízdy a na pozemní komunikaci, neboť tato skutečnost není s ohledem na použitou právní kvalifikaci přestupku sporná.
34. Blokem na pokutu ze dne 1. 10. 2016, série JK/2015, č. K 0190396, byla žalobci uložena pokuta ve výši 500 Kč za přestupkové jednání, které bylo vymezeno následovně: „1. 10. 2016 – 0:30 hod, Ústí nad Labem – Předlice, Nám. Prokopa Velik. 10/14 překročil v obci pov.

Shodu s prvopisem potvrzuje **Error! Reference source not found.**

rychlost 50/65/62 km, § 18/4 z. č. 361/2000 Sb., RZ – „X“, přestupek byl kvalifikován podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o silničním provozu a pokutový blok obsahuje i žalobcův podpis. Z obsahu pokutového bloku není pochyb o tom, že žalobce byl dne 1. 10. 2016 pokutován za to, že jako řidič motorového vozidla překročil nejvyšší dovolenou rychlost v obci 50 km/h (dle § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu). Tato skutečnost vyplývá jak ze slovního popisu přestupkového jednání, tak z odkazu na příslušné ustanovení zákona o silničním provozu.

35. Pokutovým blokem ze dne 19. 7. 2017, série AB/2017, č. B 0027142, byla žalobci uložena pokuta ve výši 2 500 Kč za přestupkové jednání, které bylo vymezeno následovně: „*dne 19. 7. 2017 v 15:20 hod. jel s NA „X“, Děčíně 5, ulice Ústecká 1/62, kdy nerespektoval světelné signály tříbar. soustavy s plnými sig. na červenou tím porušil ust. 4 b, c*“, přestupek byl kvalifikován podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 5 zákona o silničním provozu a pokutový blok obsahuje i žalobcův podpis. Z obsahu pokutového bloku není pochyb o tom, že žalobce byl dne 19. 7. 2017 pokutován za to, že nezastavil vozidlo na signál, který mu přikazoval zastavit vozidlo dle § 4 písm. b) a c) zákona o silničním provozu. Tato skutečnost vyplývá jak ze slovního popisu přestupkového jednání, tak z odkazu na příslušné ustanovení zákona o silničním provozu.
36. K námitce ohledně nezjištění osoby přestupce soud uvádí, že na všech pokutových blocích je vyplněno jméno a příjmení přestupce (tj. žalobce), jeho rodné číslo (datum narození) a adresa místa jeho pobytu. Ověření totožnosti je uvedeno na pokutových blocích ze dne 25. 9. 2015, 19. 1. 2016, 22. 4. 2016 a 19. 7. 2017 dle občanského průkazu a na pokutovém bloku ze dne 1. 10. 2016 dle občanského i řidičského průkazu. Žalobce podpisem pokutového bloku dal jednoznačně najevo, že údaje o jeho osobě tam uvedené odpovídají skutečnosti. Soud proto nepřisvědčil námitce žalobce, že v kolonkách 1 až 4 není přesně zjištěna osoba přestupce, ani tomu, že údaje jsou částečně nečitelné a nejsou zde přesně vypsány požadované údaje jako například rodné číslo a datum narození. Dle názoru soudu pokutové bloky zcela jasně označují všechny nezbytné údaje o žalobci a jeho totožnost byla řádně ověřena.
37. Žalobce shodně k uvedeným pokutovým blokům namítal, že nebyla přesně zjištěna doba a místo spáchání přestupku. Na předmětných pokutových blocích je vždy uvedeno datum, čas i místo spáchání přestupku, pouze na pokutovém bloku ze dne 22. 4. 2016 není uvedeno datum spáchání přestupkového jednání. Soud připouští, že v popisné části bloku policejní orgán uvedl toliko čas, v němž k protiprávnímu jednání došlo, nicméně údaj o datu lze dovodit z kontextu celého pokutového bloku, když je jeho sepsání ze strany policejního orgánu datován „*V Děčíně dne 22. 4. 2016*“, pokutový blok byl žalobcem podepsán s datem 22. 4. 2016 a je tedy jednoznačné, kdy k přestupkovému jednání došlo. Žalobce také shodně namítal, že název obce je uveden zkratkovitě. K tomuto soud uvádí, že v případě ani jednoho z předmětných pokutových bloků není název obce uveden žádnou zkratkou. Tato námitka tak není důvodná.
38. K předmětným pokutovým blokům soud konstatuje, že formulace v nich obsažené týkající se popisu přestupkového jednání a jeho právní kvalifikace nejsou nesrozumitelné a lze z nich vyčíst, jakého konkrétního přestupku se žalobce dopustil. Byť se evidentně jedná o zkratkovité formulace, není nikterak obtížné dovodit, jakých porušení právních povinností se žalobce při provozu na pozemních komunikacích dopustil a jak byla tato porušení kvalifikována. S ohledem na výše uvedené proto soud dospěl k názoru, že specifikace přestupku splňuje požadavek dostatečné individualizace skutku, neboť

Shodu s prvopisem potvrzuje **Error! Reference source not found.**

z kombinace všech výše uvedených údajů je patrné, jakého konkrétního druhu jednání se žalobce dopustil a kdy a kde se to stalo.

39. K námitce nezřetelnosti výše uložené sankce soud uvádí, že ve všech pokutových blocích je výše sankce uvedena číslem i slovy, a to vždy zcela zřetelně, tato námitka tedy není důvodná.
40. Důvodnou soud neshledal ani námitku směřující proti nejednoznačnému záznamu místa, kde byly napadené pokutové bloky vydány s tím, že vlivem zápisu není přezkoumatelné, zda jsou uvedeny veškeré požadované údaje o oprávněné osobě, která měla rozhodnutí vydat, a to včetně jejího podpisu. Na všech dotčených pokutových blocích je uvedeno místo, kde byly sepsány, jsou opatřeny otiskem razítka Policie České republiky, dále je uvedeno jméno, příjmení a podpis oprávněné úřední osoby, její služební číslo (na pokutových blocích ze dne 22. 4. 2016, 1. 10. 2016, 19. 1. 2016 a 25. 9. 2015 není uvedeno jméno a příjmení, ale je zde uvedeno její služební číslo a podpis), datum vyhotovení pokutového bloku a všechny tam uvedené údaje jsou opatřeny podpisem žalobce, který tímto zároveň souhlasil s projednáním přestupku v blokovém řízení a stvrdil převzetí příslušného dokladu. Ostatně žalobce ani nenamítal, že by se o jeho podpis nejednalo.
41. Namítal-li žalobce v souvislosti s podpisem pokutových bloků, že není možné po přestupci vyžadovat ani očekávat takovou znalost práv, aby mohl správnost rozhodnutí posoudit, upozornit na případnou nesprávnost a žádat její nápravu, soud poznamenává, že podpisem pokutového bloku žalobce s údaji v něm uvedenými skutečně vyjádřil souhlas. Pokud žalobce podepsal něco, čemu nerozuměl, nebo pokud si žalobce údaje nezkontroloval a neuplatnil námitky proti zápisu na místě, jde to pouze k jeho tíži. Tento názor koresponduje se závěry rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 12. 2013, č. j. 6 As 67/2013-16, podle kterého „[u]dělením souhlasu s projednáním skutků v blokovém řízení, jehož udělení žalobce nezpochybňuje, v souladu se zásadou *vigilantibus iura* žalobce převzal odpovědnost za skutečnost, že údaje uvedené na příslušných pokutových blocích souhlasí se zjištěným skutkovým stavem, že tento skutkový stav byl zjištěn úplně a zejména že zjištěnému skutkovému stavu odpovídá právní kvalifikace přestupkového jednání, za které byla žalobci udělena pokuta v blokovém řízení a uvedena na pokutových blocích (porušení § 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu). Svůj souhlas žalobce stvrdil podpisem. Udělením souhlasu jako podmínky *sine qua non* k nabytí právní moci pokutového bloku tak žalobce rovněž vědomě vstoupil do režimu omezeného přezkumu pravomocného pokutového bloku jako rozhodnutí vydaného ve specifickém zkráceném řízení a následně nadaného presumpcí správnosti. Pokud měl žalobce jakékoli pochybnosti během projednání obou přestupků na místě, ... neměl projevit souhlas s blokovým řízením a údaji zaznamenanými v pokutovém bloku a měl využít svého práva na zahájení běžného řízení o přestupcích. Jestliže nyní žalobce nesouhlasí se skutkovými závěry a právním posouzením obsaženým v pokutových blocích a dovolává se jejich změny v důsledku dodatečného doložení důkazů, nelze tyto skutečnosti úspěšně uplatňovat v řízení o námitkách s provedeným záznamem bodů v registru řidičů, neboť směřují proti pravomocným rozhodnutím vydaným jiným (přestupkovým) orgánem v jiném (blokovém) řízení; tato dodatečná tvrzení by bylo lze uplatnit toliko v opravných prostředcích směřovaných přímo proti rozhodnutím vydaným v blokovém řízení, jakkoli je tato možnost z povahy rozhodování v blokovém řízení velmi limitovaná. Tak jako tak, orgánu příslušnému k řízení o námitkách proti záznamu bodů do registru řidičů nepřísluší přezkum skutkového stavu a právní kvalifikace rozhodnutí vydaného v blokovém řízení či jeho případná změna.“ S těmito závěry se zdejší soud plně ztotožňuje a uzavírá, že ani námitky zpochybňující podpis jako projev souhlasu s obsahem pokutového bloku nejsou důvodné.

Shodu s prvopisem potvrzuje **Error! Reference source not found.**

42. K námitce žalobce zdůrazňující zásadu legitimního očekávání, podle které by správní orgány měly ve věcech se shodnými nebo obdobnými znaky postupovat a rozhodovat shodně, soud uvádí, že uplatnění této zásady nemůže být bezbřehé a nutit správní orgány k jednotnému rozhodování bez ohledu na další okolnosti či dokonce bez ohledu na možnou nesprávnost právního názoru dříve vysloveného tímž nebo jiným správním orgánem. Správní orgán se proto zásadně může odchýlit od své dosavadní správní praxe nebo od závěrů jiného správního orgánu rozhodujícího v obdobných věcech, pokud své rozhodnutí řádně zdůvodní. Tomuto požadavku žalovaný v projednávané věci dostál, neboť své úvahy obsažené v napadeném rozhodnutí podpořil konstantní judikaturou Nejvyššího správního soudu a rozhodl plně v souladu s ní. Zdejší soud proto shledal, že postupem ani rozhodnutím žalovaného nebyla narušena rovnost účastníků před zákonem, jak tvrdil žalobce, a nedošlo ani k porušení zásady legitimního očekávání.
43. S ohledem na výše uvedené soud uzavírá, že neshledal žalobou uplatněné námitky důvodnými, a proto žalobu podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
44. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. Žalobce neměl ve věci úspěch a žalovanému náklady řízení nad rámec jeho úřední činnosti dle obsahu soudního spisu nevznikly, proto soud vyslovil, že žádný z účastníků nemá na náhradu nákladů řízení právo.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 611/6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Ústí nad Labem 10. listopadu 2021

JUDr. Petr Černý, Ph.D., v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje **Error! Reference source not found.**

Shodu s prvopisem potvrzuje **Error! Reference source not found.**

(K.ř.č. 1 - rozsudek)